

Lasten Osasto

TWO HARBORS, MINN.

Tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille suurille ja pienille. Tämä on ensi kerta kun kirjoitan, kun nyt vasta olen oppinut kirjoittamaan suomea. Asumme farmilla ja täällä ei ole mitään suomalaisten hommaa. Kotini on puoli mailia koulusta, jossa olen kuudennessa luokassa. Ikäni on kaksitoista vuotta. Minulla on yksi opeettaja ja hänen nimensä on Ada Peterson. Meillä on kaksi lemmää, joiden nimet ovat Dolly ja Pusi.

Edward Hill.

BRANTWOOD, WIS.

Tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille, isoille ja pienille. Tämä on ensi kerta kun kirjoitan Lasten osastoon. Minä olen yhdeksän vuoden vanha ja olen kolmannessa luokassa koulussa. Minun opettajani nimi on Miss. Ella Heckne. Minulla on kolme veljeä ja kaksi siskoa. Nyt joulun mennyt. Toisten piirrän lisää.

Elma Saari.

GOODLAND, MINN.

Olen pitkän aikaa alkanut kirjoittaa Lasten osastoon, mutta ei ole koskaan tullut aletuksi.

Joulun on taas mennyt ja uusi vuosi alkanut. Meillä oli paljon hauskaa jouluna. Meidän naapurissa on jyrkkä mäki ja me siellä laskettelimme. Minulla oli syntymäpäivä jouluk. 27 p. ja tulin silloin yksitoista vuotta vanhaaksi. Olen kuudennessa luokassa koulussa.

Täällä on jo kymmenen tuumaa lunta ja kovin kylmä päiviä. Pakkautamme on pieni, että täällä ei ole kirkkoa eikä kappakkaa eikä huolia suomalaisilla, kun täällä on vain kuusi perhettä ja joitakin yksinäisiä miehiä. Paljon on toiskielisiä, mutta ei heilläkään ole kirkkoa eikä huolia. Kauppalassa on haali, mutta meitä on sinne lähes kolme mailia. Täällä tuliskusi eräänä päivänä ja nyt on tammik. kovaa, joten on hyvä suksitella. Koulu alkaa tammik. 2:n tai 3:n päivänä. Toivon hauskaa talvea kaikille.

Reino Hakko.

LAPSET LAPSILLE

Kansainvälisen Naisshteeristön Julistus.

Köyhälistölasten lapset, nuoret koululastoverit!

Oletteko kuulleet Venäjältä, maasta, jossa neljä vuotta sitten työlliset, köyhälistöläiset ja talonpojat nousivat kapinaan rikkaita, vetelehtijöitä vastaan. Ottivat vallan itselleen, perustivat neuvostojen ja alkoivat järjestää elämää aivan uudesta? Järjestää elämää niin, että kerta kaikkiaan hävitetään köyhyys, väärä ja eriarvoisuus. Rikkauden ei tule enää olla käytettävänä, vaan se pitää tasasuhteisesti jakautua niiden kesken, jotka tekevät työtä. Olot ovat järjestettävät niin, ettei enää yksi lastenluokka mene kävelemään lämpöisissä ja koroissa taimissa ja jalkineissa, miljoonain heidän ikäistensä lasten samalla aikaa juoksemisessa pakkasessa repaleisissa ryyssissä ja jalkineissa. Uusi hallitus tuottaa luoda sellaisen järjestyksen, jossa kaikilla lapsilla on varattu pääsy kaikkiin kouluihin, tieteelliseen ja taiteelliseen sivistyksen kaikille aloille, niin että nuoret köyhälistölapset, aivan niin kuin rikkaiden lapset, voivat ottaa osaa elämän iloihin. Vuoden 1917 marraskuun 7 päivänä suuren työläisvaltakunnan päämääränä olikin temmata köyhälistön lapset pääomien kynsistä irti, hankkia heille mahdollisuuden luoda uusi, valoisa ja oikeudenmukainen elämä. Uuden Neuvosto-Venäjän ensimmäisen huolenpidon

esineenä olivat lapset. Köyhälistötasavalta otti lapset heti hoitoonsa. Se alkoi huolehtimalla rintalapsista ja niiden äideistä. Sen jälkeen piti se huolta koululaisista kieltämällä 16 vuotta nuorempien lasten työssäpidon. Neuvosto-Venäjä hävitti vanhan koulun ja sen sijalle asetti uuden koulun, joka on elävän elämän kanssa kiinteässä yhteydessä, työkoulu (koulutyöhuone), jossa lapsille kokemusperäisesti esitetään luonnon ja yhteiskunnan ilmiöt ja lait. Köyhälistötasavalta on vapauttanut lapset katekismuksen turhasta ulkooppimisesta ja pannut käytäntöön koulussa lasten itsehallinnon. Mutta onkos mahdollista oppia nälkäinen ollessaan? Uusi hallitus on julkaissut lain koululasten maksuttomasta ruokkimisesta ja vaatettamisesta, hankkinut heille ilmaiseksi koulukirjat y. m. s. Niitä lapsia varten, jotka ovat täysorjpoja tai joiden vanhemmat eivät jaksakaan pienokaisiansa elättää, on uusi Venäjä perustanut valoisa, hauskoja, kommunistisia lastenkoteja ja lastenkesäsiirtolaita. Teatterin on nyt köyhälistötasavallan kaikilla lapsilla vapaa pääsy. Kaikki lapsille tarkoitettavat hovit ovat maksuttomia. Lapset ovat työväentasavallan ylpeyteni. Lapset ovat yleisen huolenpidon esineitä. "Kaikki työväentasavallan lapsille", on Neuvosto-Venäjän kehityshuutona. Uuden, valoisan elämän tahtovat lapsillensa valmistaa ne vanhemmat, jotka nyt ovat ensimmäisen ja ainoan työllis- ja talonpoikaistasavallan valtiaina. Mutta rikkaiden luokka, koko maailman kapitalistit, vihaavat Venäjää. Jo 4 vuotta ovat he piirittäneet Neuvosto-Venäjää hampaillaan nyrskuttävään shakaaliin luoman tavoin, jotka tuskin voivat odottaa uuden maailmanjärjestyksen saarikarillisen perustajan häviötä. Kapitalistit, kaikkien maiden porvarit ovat saartaneet Venäjää jo 4 vuotta, eivätkä antanee tälle mahdollisuutta hankkia ukomailta edes kaikkien välttämättömyyksiään tarve-esineitä sekä vahingoniltoisina odottivat, että kylmän ja nälän vaivuttamana Venäjä tuhoutuu. 4 vuoden ajan ovat Euroopan ja Amerikan pankkiirit ja kapitalistit avustaneet venäläisten vastavallankumouksellisten valkoisia armeijoiden hävittämään Venäjää sekä estämään sitä rakentaessansa uutta elämää. 4 vuotta on Venäjä käynyt rohkeasti taistelua kaikilta puolin kimppuunsa rynnistäneen vihollisen kanssa. Tässä taistelussa tapahtui usein, että 12—15 vuotiset lapset saikareina esiintyivät. Ne ottivat suorittuaksensa pikälähtöin toimia rintamalla, esiintyivät sairaanhoitajina, tahtivat he kiväärin ja liittivät punasotilaiden riveihin, taistellakseen työväenluokan puolesta proletariaatin vapautta ja kommunistin miessä.

Venäjän kansa ja sen kanssa myös koululaiset taistelivat. Kuolivat ja ottivat osaa uuden maailmanjärjestyksen rakennustyöhön. Uusi elämä alkoi vähitellen olla raiteillansa. Sota väheni, saarto heikkeni — kaikkien maiden porvaristo tuli vakuutetuksi, että Venäjä, missä kansa hallitsee itseänsä, ei anna niin helposti itseänsä kuristaa kuoliaksi. Silloin esiintyi uusi onnettomuus, nälänhätä.

Aurinko poltti viljakylvökset poroksi. 28 miljoonaa työllistä ja talonpoikaa sekä heidän joukossaan 9 miljoonaa lasta, aivan juuri sellaisia lapsia kuin te, nuoret toverit, ovat joutuneet nälänhädän uhriksi ja ovat pahoitettut vähitellen nälkään kuolemaan.

Se ei ole vain sanoja. Me lähettämme teille valokuvaajajennöksii, joista te voitte tulla vakuutetuksi siitä mi-

tä sellä nälkälueella tapahtuu. Pienet lapset jättävät ikäänkuin mielpuolisuuden valtaamina, vanhempiensa, löytääksensä mistä hyvänsä apua, kymmeniä, vieläpä sataan miljoonalliseksi nälkäkuolemasta. Lapsia ylen suurin joukoin sairastuu, turpoavat kauheasti nälästä ja kuolevat perin surkeasti. Teidän perheenne on varmaankin jo useammin vierailut köyhyys, työttömyys ja erilaiset vahingot. Me osotamme tämän julistuksemme teille, köyhälistölasten lapset, emmekä kylläisten porvarien lapsille. Kylläinen ei voi ymmärtää nälkääkärsiviä. Rikkaat, kaikkien maiden porvarit puhuvat paljon nälkää kärsivän Venäjän avustamisesta, mutta he tekevät siitä huolimatta hyväästä sydäimestä tulki vähän. He ajattelevat enemmän lähettää Venäjän lapsille leivän asemasta tykinammuksia ja ryhtyä uuteen sotaretkeen Venäjää vastaan.

Te, nuoret ystävämmä, käsitätte varmasti, että teidän on innokkaasti oosa otettava venäläisten lasten pelastamiseen. Se on teidän asianne. Te, köyhälistölasten lapset, olette ennen kaikkea uskollisia tovereita ja teidän täytyy ymmärtää täyttää toverivelvollisuutenne.

Älkää luulko olevanne voimattomia! Yksityinen yksilö kykenee ja jaksaa tehdä vain vähän, mutta yhteenliitettynä kaikki yhdessä meidän kanssamme toimien, olette te sangen voimakkaat.

Ensimmäiseksi voitte te tehdä seuraavaa: Yksi kokonainen (koulunne) luokka voisi ottaa ruokkiakseen ja huollettavakseen yhden venäläisen lapsen. Sulkekaa se lapsi velkkonanne tai siskonanne syliinne! Antakoon jokainen, mitä kukin kykenee antamaan, antakoon vaatteita, kenkiä, alusvaatteita, leipää tai rahaa. Teidän luokkaanne kuuluva lapsi temmataan tällä tavoin nälkäkuolemasta, hän saa vaatteita ja jalkineita hän saattaa opiskella.

Toiseksi, järjestäkää yhdessä vanhenpainne sisarustenne, äitienne ja opettajienne kanssa, jotka ovat myötätuntoisia Venäjää, kommunismia ja lasten vapautuksen ja onnen ihanaa aatetta kohtaan, lastenhyväntekeväisyysiltamia ja näytelmiä ja lähettäkää rahat Venäjän nälkäkärsiville lapsille.

Te voitte kerällä kirjoja, leikkikaluja y. m. pikkuesineitä ja toimeenpanna arpajaiset tätä tarkoitusta varten.

Mutta nälänhädän kohtaamain alueiden lapset eivät kärsi vain nälästä; he eivät voi opiskella, kun Venäjällä on paperin, vihkojen, lyijykynien ja pyyhkeiden puute. Näiden koulutarpeiden Venäjälle viennin kielsivät rikkaat porvarit. Venäjän saarroillansa piirittäneet shakaalit. Tässä voitte te heti auttaa koululastoveriteidanne Venäjällä. Tässä voitte te teossa heille antaa todistuksen siitä, että tekin olette vallankumouksen palveluksessa, että myös tekin voitte olla yhteistyötoimien innostamia, solidarisia. Järjestäkää koulutarpeiden keräily. Antakoon jokainen sitä, mitä hän kykenee antamaan, vaikkapa käytetyt lyijykynät, vanhan teräskynän alotettu vihkon. Olkoon se merkkinä teidän toverusteistanne, teidän vastalausestanne eriarvoisuutta ja porvariston harjoittamaa sortoa vastaan.

Auttakaa meitä lämpöisten vaatekappaleiden keruussa. Joka kodissa löytyy aina jotain tarpeeton. Saakaa äitune vakuutetuksi, selittäkää heille, mitä nälänhätä on, ja syys miksi te tahdotte avustaa. Osoittakaa meille, että te ymmärrätte puolustaa toverienne etuja, että te voitte jotakin antaa nälkäkärsiville lapsille. Korjatkaa, palkatkaa vain nopeasti vieläpä kaikki rikkinaiset ja vanhat vaatekappaleet. Auttakoot tytöt, nuoret toverittaremme, meitä tässä yhteisessä asiassa osoittautukoot myös hekin toverittariksi!

Yhdeksän miljoonaa lasta näkee

nälkää tällä hetkellä Venäjällä. Kumminkin kaikkien maiden nuorten toveriemme lukumäärä nousee aina kymmeniä, vieläpä sataan miljoonaksi. Jos nyt jokainen teistä kykenee antamaan vain 1 naulan leipää, 1 paidan, 1 lyijykynän ja 1 vihkon, pelastuvat ensimmäisen työläisvallan lapset hädästä ja saattavat opiskella.

Nuoret toverit!

Köyhälistölapset!

Ryhtykää huolehtimaan Venäjän Neuvostotasavallan lapsista. Olkoon tämä avunanto teidän asiananne. Olkoon se porvariston lapsille todistukseksi nuorten köyhälistölasten toimintavoimasta ja tarmosta. Olkoon se varoittamassa niitä, jotka estävät teitä tiellä onneenne, oikeudenmukaiseen elämään, jossa ei köyhyys eikä eriarvoisuus, eikä nälkä vallitse.

Neuvosto-Venäjän kaikkien lasten katseet ovat käännetyt teihin! Nuorten toveriemme pikku kätset kurottautuvat teitä kohten!

Älkää antako heidän turhaan pyytämiseen. Se on teidän asianne. Olkaa tovereita ja taistelijoita oman onnenne puolesta, koko maailman työväenluokan asian puolesta.

"Lapset lapsille" — on meidän kehityshuotomme. Kaikki reippaasti työhön!

Kaikki avustamaan ensimmäisen työläisvallan nälkäkärsiviä lapsia!

Orjain uusivuosi

Nyt vuosi vanha vaihtunut on uuteen, kun kierrättääpi taas ratas ajan. Monet joukotamme siirtyi ikuisuuteen,

astui tuonelaan, yli kuolon rajan. Mutta orjuus pakene ei työlläistä — vielä kahleet painaa työrjättäjäistä.

Painavi muistot menneiden aikain kuin meitä lyötiin, myötiin surmattiin.

Vielä omi arvet jällellä nagaikan — ja vankilatkin, jonnekka kytkettiin. Sañoilla ei poistu muistojen tuskat, yhä raatelevat yön voimat mustat.

He iskivät meihin veriset haavat. Ei kuunneltu orjain valitusta, vaan antoivat papit teillemme kaavat ja veroa lisättiin ilman armahdusta. He orjien lihaan lyijyä syyti, Jos joku nousi, vapautta pyyti.

Yhä on orjat vapautta vailla, yhä vieläkin toiselle raataa vieläkin kumartaa entisorjain tailla, vaikka parhaitamme kapitaali kaataa. Vaan siksi, kun vielä on tiedotonta työlläisjoukossa niin monta, niin monta.

Niin tuttuja on meille kurjuus kuvant, mutt' on kärsimys maljakin täysi. Nyt itselle otamme omat luvat — niin katkee kahleet ja talutusköysi. Me tahdomme yhteisjoukkona nousta — siksi, jännittämme jo tiedon jouta.

Vaan yhteistyössä on työläisen voima. Siinä sen valtavin, vahvin mahti. Siihenpä ei pysty riistäjäin soima, eikä sen julma ja verinen jahti. Kun rivi on suora ja käsivarsi vankka cipä sorru enää joukko sanka.

Vapauden hinta on orjille kallis, siis sen lippua ilmoille nosta! Ethän purppura vaateen vajota sallis vaan sitä puolla vaikk' taistellen, ja kosta!

Kosta se vääryyden polttava tuli — niin orjain otsilta ryyt pois sulii.

Rivistäsi monta vaikk' veikin tuoni, siiti tarmolla säilääsi kannu. Jo voimaasi uhkuos, työn valtasuoni ja henkeskin vapaus uhriksi anna. Ei iäinen ole tää taistonretki, vaan vielä koittavi onnegin hetki.

H. Lander.